KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1768/95,

annettu 24 päivänä heinäkuuta 1995,

yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklan 3 kohdassa säädetyn maataloutta koskevan vapautuksen soveltamista koskevista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 ('perusasetus') (1) ja erityisesti sen 14 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

perusasetuksen 14 artiklassa säädetään yhteisön kasvinjalostajanoikeuksia koskevista poikkeuksista maataloustuotannon turvaamiseksi (maataloutta koskeva vapautus),

edellytykset, jotka mahdollistavat poikkeuksen ja turvaavat jalostajan ja viljelijän lailliset edut vahvistetaan soveltamista koskevissa säännöissä perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti,

tässä asetuksessa vahvistetaan nämä edellytykset ja täsmennetään erityisesti viljelijöitä, valmistajia ja omistajia koskevat edellä mainituista perusteista aiheutuvat velvoitteet,

kyseiset velvoitteet koskevat lähinnä viljelijöiden omistajille maksamia kohtuullisia palkkioita poikkeusta sovellettaessa, tiedon toimittamista, sen varmistamista, että valmistettavaksi tarkoitettu korjattu tuote on tunnistettava vielä valmistuksen jälkeen sekä poikkeusta koskevien säännösten soveltamisen valvontaa,

lisäksi niiden 'pienviljelijöiden', joita velvollisuus maksaa omistajalle palkkiota ei koske poikkeusta sovellettaessa, käsitettä täydennetään koskemaan erityisesti viljelijöitä, jotka viljelevät tiettyjä rehukasveja tai perunoita,

komissio valvoo tarkasti koko yhteisössä vaikutuksia, joita "pienviljelijöitä" koskevalla määritelmällä, joka vahvistetaan perusasetuksessa, erityisesti viljelykäytöstä poistamisen ja — peruna kohdalla — enimmäispinta-alan osalta, ja tässä asetuksessa saattaa olla tämän asetuksen 5 artiklan 3 kohdassa täsmennetyn palkkion merkityksen osalta ja tekee tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia tai toteuttaa tarvittavat toimenpiteet luodakseen yhteisönlaajuisen yhdenmukaisen suhteen luvanvaraisen lisäysaineiston käytön ja korjatun tuotteen käytön välille perusasetuksen 14 artiklassa säädetyn poikkeaman mukaisesti,

vielä ei kuitenkaan ole ollut mahdollista arvioida, missä määrin jäsenvaltioiden tämän hetkisissä lainsäädännöissä on käytetty vastaavia poikkeuksia, jotka liittyvät tällä hetkellä jäsenvaltioiden edellä mainittujen lainsäädäntöjen mukaisesti suojeltujen lajikkeiden lisäysaineiston luvanvaraisesta tuotannosta perittäviin summiin,

tämän vuoksi komissio ei tällä hetkellä voi tarkasti määritellä perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteisön lainsäätäjälle annetun harkintavallan puitteissa kohtuullisen palkkion, jonka olisi oltava selvästi pienempi kuin lisäysaineiston luvanvaraisen tuotannon osalta perittävän summan, tasoa,

alkuperäinen taso samoin kuin jäljempänä esitettyjen mukautusten järjestelmä olisi täsmennettävä mahdollisimman pian ja viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1997,

lisäksi tämän asetuksen tarkoituksena on täsmentää toisaalta yhteisön kasvinjalostajanoikeuden ja perusasetuksen 14 artiklan säännöksistä johtuvien oikeuksien ja toisaalta viljelijälle ja hänen tilalleen myönnettyjen lupien välistä yhteyttä,

lopuksi olisi selvennettävä kyseisistä sännöksistä aiheutuvien velvoitteiden noudattamatta jättämisestä aiheutuvat seuraukset,

hallinnollista neuvostoa on kuultu, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinjalostajanoikeuksien komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan 14 artiklan 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen mahdollistavia edellytyksiä koskevat soveltamissäännöt.

(1) EYVL N:o L 227, 1.9.1994, s. 1

2. Edellytyksiä on sovellettava omistajien oikeuksiin ja niiden harjoittamiseen, velvoitteisiin ja niiden täyttämiseen perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä viljelijän lupaan ja sen käyttöön, velvoitteisiin ja niiden täyttämiseen siinä määrin kuin nämä oikeudet, luvat ja velvoitteet johtuvat perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan säännöksistä. Muiden osalta niitä on sovellettava myös perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan säännöksistä johtuviin oikeuksiin, lupiin ja velvoitteisiin.

3. Jollei tässä asetuksessa toisin täsmennetä, oikeuksien harjoittamiseen, lupien käyttöön tai velvoitteiden täyttämiseen liittyvien yksityiskohtien on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, mukaan lukien sen kansainvälinen yksityisoikeus, jossa viljelijän tila, jonka osalta poikkeusta käytetään, sijaitsee.

2 artikla

Lailliset edut turvaavat edellytykset

1. Sekä omistajan, joka edustaa jalostajaa, että viljelijän on sovellettava 1 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä siten, että molempien lailliset edut turvataan.

2. Laillisia etuja ei katsota turvatuiksi jos yhteen tai useampaan näistä eduista kohdistuu haitallisia vaikutuksia, koska ei oteta huomioon tarvetta ylläpitää järkevää tasapainoa niiden kaikkien välillä tai suhteellisuuden tarvetta asiaankuuluvan edellytyksen syyn ja sen soveltamisen tosiasiallisen vaikutuksen välillä.

2 LUKU

OMISTAJA JA VILJELIJÄ

3 artikla

Omistaja

1. Perusasetuksen 14 artiklan säännöksistä johtuvia omistajaa koskevia oikeuksia ja velvoitteita, sellaisina kuin ne tässä asetuksessa täsmennetään ja jotka ovat muita kuin 5 artiklassa tarkoitettu oikeus kohtuulliseen palkkioon määritettävissä olevana maksuna, ei voida siirtää toiselle. Ne on kuitenkin sisällytettävä niihin oikeuksiin ja velvollisuuksiin, joita koskee yhteisön kasvinjalostajanoikeuden siirtäminen perusasetuksen 23 artiklan säännösten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa mainittuihin oikeuksiin voivat turvautua yksittäiset omistajat, useat omistajat yhdessä tai yhteisöön yhteisön tasolle, kansallisesti, alueellisesti tai paikallisesti sijoittautunut omistajien järjestö. Omistajien järjestö voi toimia ainoastaan jäsentensä puolesta ja ainoastaan niiden puolesta, jotka ovat luovuttaneet järjestölle kirjalliset valtuudet. Sen on toimittava joko yhden tai useamman jäsenensä tai valtuuttamiensa tilintarkastajien välityksellä valtakirjojen rajoissa.

3. Omistajan tai omistajien järjestön edustajan sekä valtuutetun tilintarkastajan on:

a) asuttava tai toimittava vakituisesti yhteisön alueella, ja

b) oltava omistajan tai järjestön kirjallisesti valtuuttama, ja

c) annettava todisteet a ja b kohdassa esitettyjen edellytysten täyttymisestä joko viittaamalla omistajien julkaisemaan asiaankuuluvaan tietoon tai omistajien viljelijöiden järjestölle toimittamaan tietoon tai muulla tavalla, ja pyydettäessä toimitettava jäljennös b alakohdassa tarkoitetusta kirjallisesta valtuutuksesta jokaiselle viljelijälle, jota vastaan hän aikoo käyttää oikeuksia.

4 artikla

Viljelijä

1. Viljelijää koskevia valtuuksia ja velvoitteita, jotka johtuvat perusasetuksen 14 artiklan säännöksistä, sellaisena kuin ne täsmennetään tässä asetuksessa tai tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyissä säännöksissä, ei voida siirtää toiselle. Ne on kuitenkin sisällytettävä niihin oikeuksiin ja velvollisuuksiin, joita koskee viljelijän tilansiirto, ellei 5 artiklassa tarkoitetun kohtuullista palkkiota koskevan maksuvelvollisuuden osalta sitä ole muuten hyväksytty tilansiirtoa koskevassa asiakirjassa. Luvan ja velvoitteiden siirtäminen tulevat voimaan samaan aikaan kuin tilansiirto.

2. Perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi "omaksi tilaksi" katsotaan mikä tahansa tila tai sen osa, jolla viljelijä tosiasiallisesti harjoittaa kasvinviljelyä ja joka on viljelijän omaisuutta tai muutoin hänen hallinnassaan hänen omalla vastuullaan ja kustannuksellaan, erityisesti vuokralla. Tilan tai osan siitä antaminen muiden viljeltäväksi katsotaan 1 kohdassa tarkoitetuksi siirroksi.

3. Henkilö tai henkilöt, joiden omaisuutta kyseinen tila on mainitun velvoitteen täyttämisen hetkellä, katsotaan viljelijäksi tai viljelijöiksi, jos hän ei todista/he eivät todista, että joku muu toimii viljelijänä ja näin henkilönä, jolle velvoitteen täyttäminen kuuluu, 1 ja 2 kohdan säännösten mukaisesti.

3 LUKU

PALKKIOT

5 artikla

Palkkion suuruus

1. Perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan neljännen luetelmakohdan mukaisesti omistajalle maksettavan kohtuullisen palkkion summasta voidaan tehdä sopimus omistajan ja kyseisen viljelijän kesken.

2. Jos tällaista sopimusta ei ole tehty tai sellaista ei sovelleta, on palkkion tason oltava selvästi alhaisempi kuin samalla alueella saman lajikkeen osalta virallisessa varmentamisessa alhaisimpaan luokkaan luokitellun lisäysaineiston luvanvaraisesta tuotannosta perittävä summa.

Jos alueella, jossa viljelijän tilan sijaitsee, ei ole lainkaan kyseisen lajikkeen lisäysaineiston luvanvaraista tuotantoa ja jos yhteisössä ei ole yhdenmukaista tasoa kyseiselle summalle, on palkkion oltava selvästi pienempi kuin summa, joka tavanomaisesti sisällytetään yllä mainitussa tarkoituksessa hintaan, jolla kyseisen lajikkeen virallisessa varmentamisessa alimmaksi luokaksi luokiteltua lisäysaineistoa myydään kyseisellä alueella sillä edellytyksellä, että palkkio ei ole suurempi kuin alueella, jolla kyseinen lisäysaineisto on tuotettu, perittävä edellä mainittu summa.

3. Palkkion tason katsotaan olevan tuntuvan alhainen perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan neljännen luetelmakohdan mukaan, sellaisena kuin se täsmennetään edellä 2 kohdassa, jos se ei ylitä määrää, joka tarvitaan, poikkeuksen käytön laajuutta määrittävänä taloudellisena tekijänä, järkevästi tasapainotetun suhteen aikaansaamiseksi tai vakiinnuttamiseksi luvanvaraisen lisäysaineiston käytön ja yhteisön kasvinjalostajanoikeuden kattamien vastaavien lajikkeiden istutuksen välille. Suhdetta pidetään järkevästi tasapainotettuna, jos se kokonaisuudessaan varmistaa sen, että omistaja saa oikeudenmukaisen korvauksen lajikkeensa kaikesta käytöstä.

6 artikla

Yksittäinen maksuvelvollisuus

1. Viljelijää koskeva kohtuullisen palkkion yksittäinen maksuvelvollisuus alkaa heti, kun hän tosiasiallisesti hyödyntää korjattua tuotetta pellolla lisäystarkoituksessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan säännösten soveltamista.

Omistaja voi määrittää maksupäivämäärän ja -tavan. Kuitenkaan hän ei saa määrittää maksupäiväksi päivämäärää, joka on alhaisempi kuin velvoitteen alkamispäivämäärä.

2. Perusasetuksen 116 artiklan mukaisesti myönnetyn yhteisön kasvinjalostajanoikeuden osalta yksittäistä viljelijää koskeva velvoite perusasetuksen 116 artiklan 4 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti alkaa heti, kun hän tosiasiallisesti hyödyntää korjattua tuotetta pellolla lisäystarkoituksessa 30 päivän kesäkuuta 2001 jälkeen.

7 artikla

Pienviljelijät

1. Perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetun kasvinviljelyalan on oltava ala, jota viljellään ja korjataan säännöllisesti. Erityisesti metsämaita, yli viideksi vuodeksi laadittuja pysyviä laitumia, pysyviä luonnollisia vihermaita ja vastaavia pysyvän kasvinjalostajanoikeuksien komitean määrittämiä tapauksia ei katsota kasvinviljelyalueiksi.

2. Viljelijän tilaan kuuluvat entiset kasvinviljelyalueet, jotka on poistettu viljelykäytöstä väliaikaisesti tai pysyvästi markkinointivuonna, joka alkaa seuraavan kalenterivuoden 1 päivänä heinäkuuta ja päättyy 30 päivänä kesäkuuta ("markkinointivuosi"), jonka osalta palkkiota olisi maksettava, katsotaan edelleen kasvinviljelyalueiksi, jos yhteisö tai jäsenvaltiot ovat myöntäneet tukea tai tasoitusmaksuja viljelykäytöstä poiston osalta.

3. Rajoittamatta perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan kolmannen luetelmakohdan ensimmäisen alakohdan säännösten soveltamista, muiden kasvilajien pienviljelijät (perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan kolmannen luetelmakohdan toinen alakohta) katsotaan viljelijöiksi, jotka

a) jälkimmäisen säännöksen soveltamisalaan kuuluvien rehukasvien osalta: riippumatta viljelykasvialasta, jolla he viljelevät muita kasveja kuin kyseisiä rehukasveja, eivät viljele kyseisiä rehukasveja enintään viiteen vuoteen alueella, joka ylittää 92 viljatonnin tuottamiseen satokautta kohden tarvittavan alan,

b) perunoiden osalta: riippumatta viljelykasvialasta, jolla he viljelevät muita kasveja kuin perunoita, eivät viljele perunoita alueella, joka ylittää 185 perunatonnin tuottamiseen satokautta kohden tarvittavan alan.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen alojen laskeminen on suoritettava kunkin jäsenvaltion alueella,

— kasvilajeilla, joiden osalta sovelletaan neuvoston asetusta (ETY) N:o 1765/92 [1], ja rehukasveilla, jotka ovat muita kuin sen säännöksissä jo tarkoitettuja rehukasveja, kyseisen asetuksen ja erityisesti sen 3 ja 4 artiklan tai kyseisen asetuksen mukaisesti hyväksyttyjen säännösten mukaisesti, ja

— perunoiden osalta kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistetun hehtaarikeskituotoksen perusteella jäsenvaltioiden toimittamista muita kasvituotteita kuin viljoja koskevista tilastotiedoista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 959/93 [2] mukaisesti annettujen tilastotietojen mukaisesti.

5. Viljelijän, joka väittää olevansa "pienviljelijä", on riitatapauksessa todistettava, että hän täyttää kyseistä viljelijäluokkaa koskevat vaatimukset. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua "pienviljelijää" koskevia vaatimuksia ei kuitenkaan sovelleta tässä tarkoituksessa, jollei omistajasta muuta johdu.

4 LUKU

TIEDOT

8 artikla

Viljelijän toimittamat tiedot

1. Asiaankuuluvista yksityiskohtaisista tiedoista, jotka viljelijän on toimitettava omistajalle perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan kuudennen luetelmakohdan mukaisesti, voidaan tehdä sopimus omistajan ja kyseisen viljelijän välillä.

2. Jos tällaista sopimusta ei ole tehty tai sellaista ei sovelleta, viljelijän on toimitettava omistajalle tämän pyynnöstä selvitys asiaankuuluvista tiedoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muussa lainsäädännössä tai jäsenvaltioiden lainsäädännöissä esitettyjen tietoa koskevien vaatimusten soveltamista. Seuraavat seikat katsotaan asiaankuuluviksi:

a) viljelijän nimi, kotipaikka ja tilan osoite,

b) tiedot siitä, onko viljelijä käyttänyt tilansa pello(i)lla omistajan yhteen tai useampaan lajikkeeseen kuuluvaa korjattua tuotetta istutusta varten,

c) jos viljelijä on käyttänyt tällaista korjattua tuotetta, kyseiseen tai kyseisiin lajikkeisiin kuuluvien korjattujen tuotteiden määrä, jonka viljelijä on käyttänyt perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti,

d) samoin edellytyksin sen tai niiden henkilöiden nimet ja osoitteet, joiden palveluja hän on käyttänyt kyseisen korjatun tuotteen valmistuksessa istutusta varten,

e) jos b, c tai d alakohtaa koskevia tietoja ei voida vahvistaa 14 artiklan säännösten mukaisesti, kyseisten lajikkeiden lisäysaineistoon luvanvaraisen tuotannon osalta käytetty määrä sekä sen valmistajan tai valmistajien nimet ja osoitteet, ja

f) jos on kyse perusasetuksen 116 artiklan 4 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetusta viljelijästä, onko hän jo käyttänyt kyseisen lajikkeen perusasetuksen 14 artiklan 1 kohdassa kuvattuun tarkoitukseen maksamatta palkkiota, ja jos näin on, mistä alkaen.

3. Edellä 2 kohdan b, c, d ja e alakohdassa tarkoitettujen tietojen on koskettava kuluvaa markkinointivuotta ja yhtä useampaa niistä edeltävistä kolmesta markkinointivuodesta, joiden osalta omistaja ei vielä ole pyytänyt tietoja 4 ja 5 kohdan säännösten mukaisesti.

Kuitenkin ensimmäisen markkinointivuoden, johon tiedot viittaavat, on oltava vuosi, josta ensimmäisen kerran pyydettiin tietoja lajikkeesta tai lajikkeista ja kyseisestä viljelijästä sillä edellytyksellä, että omistaja on toteuttanut aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että viljelijä ennen lajikkeen tai lajikkeiden lisäysaineiston hankintaa tai niitä hankkiessaan oli tietoinen vähintään yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien myöntämistä koskevan hakemuksen täyttämisestä tai tällaisen oikeuden myöntämisestä sekä kyseisen lisäysaineiston käyttöön liittyvistä edellytyksistä.

Perusasetuksen 116 artiklan säännösten mukaisten lajikkeiden ja perusasetuksen 116 artiklan 4 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen viljelijöiden osalta ensimmäinen markkinointivuosi on 2001/2002.

4. Pyynnössään omistajan on täsmennettävä nimensä ja osoitteensa, lajike tai lajikkeet, joista hän on kiinnostunut saamaan tietoja sekä viittaus tai viittaukset asiaankuuluvaan kasvinjalostajanoikeuteen tai -oikeuksiin. Jos viljelijä

[1] EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 12
[2] EYVL N:o L 98, 24.4.1993, s. 1

sitä vaatii, kysely on tehtävä kirjallisesti ja omistusoikeus on osoitettava. Kysely on tehtävä suoraan kyseiselle viljelijälle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan säännösten soveltamista.

5. Kyselyn, jota ei ole tehty suoraan kyseiselle viljelijälle, katsotaan täyttävän 4 kohdan kolmannen virkkeen säännökset, jos se lähetetään viljelijöille seuraavien viranomaisten tai henkilöiden välityksellä näiden ennakkoon antamalla suostumuksella:

— viljelijöiden järjestöt tai osuuskunnat, koskee kaikkia tällaisten järjestöjen tai osuuskuntien jäseninä olevia viljelijöitä, tai,

— valmistajat, koskee kaikkia viljelijöitä, joille valmistajat ovat toimittaneet palveluja asiaankuuluvan korjatun tuotteen varmistamiseksi istutusta varten kuluvana markkinointivuotena ja edeltävinä kolmena markkinointivuotena 3 kohdassa täsmennetystä markkinointivuodesta alkaen, tai

— omistajien lajikkeiden luvanvaraisten lisäysaineiston toimittajat, koskee kaikkia viljelijöitä, joille he ovat toimittaneet tällaista lisäysaineistoa kuluvan markkinointivuoden aikana ja edeltävinä kolmena markkinointivuotena 3 kohdassa täsmennetystä markkinointivuodesta alkaen.

6. Edellä 5 kohdan säännösten mukaisesti tehdyssä pyynnössä ei edellytetä yksittäisten viljelijöiden täsmentämistä. Kyseiset viljelijät voivat antaa järjestöille, osuuskunnille, valmistajille tai toimittajille luvan toimittaa vaadittavat tiedot omistajalle.

9 artikla

Valmistajan toimittamat tiedot

1. Asiaankuuluvista yksityiskohtaisista tiedoista, jotka valmistajan on toimitettava omistajalle perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan kuudennen luetelmakohdan mukaisesti, voidaan tehdä sopimus omistajan ja kyseisen valmistajan välillä.

2. Jos tällaista sopimusta ei ole tehty tai sellaista ei sovelleta, valmistajan on toimitettava omistajalle tämän pyynnöstä selvitys asiaankuuluvista tiedoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muussa lainsäädännössä esitettyjen tietoa koskevien vaatimusten soveltamista. Seuraavat seikat katsotaan asiaankuuluviksi:

a) valmistajan nimi, kotipaikka ja liiketoiminnallinen nimi ja osoite,

b) tiedot siitä, onko valmistaja suorittanut omistajan yhteen tai useampaan lajikkeeseen kuuluvan korjatun tuotteen valmistamista istutusta varten, missä lajike tai lajikkeet ilmoitettiin tai mitä kautta valmistaja oli saanut niistä tietoja,

c) jos valmistaja on suorittanut tällaista palvelua, niiden kyseiseen tai kyseisiin lajikkeisiin kuuluvien korjattujen tuotteiden määrä, jotka valmistaja on valmistanut istutusta varten sekä valmistuksessa saatava kokonaismäärä,

d) c alakohdassa tarkoitetun valmistuksen päivämäärä ja paikat, ja

e) sen henkilön tai niiden henkilöiden nimet ja osoitteet, joille c alakohdassa tarkoitettu valmistus on suoritettu ja niihin liittyvät määrät.

3. Edellä 2 kohdan b, c, d ja e alakohdassa tarkoitettujen tietojen on koskettava kuluvaa markkinointivuotta ja yhtä tai useampaa niistä edeltävistä kolmesta markkinointivuodesta, joiden osalta omistaja ei vielä ole pyytänyt tietoja 4 ja 5 kohdan säännösten mukaisesti; kuitenkin ensimmäisen markkinointivuoden, johon tiedot viittaavat, on oltava vuosi, josta ensimmäisen kerran pyydettiin tietoja lajikkeesta tai lajikkeista ja kyseisestä valmistajasta.

4. Edellä 8 artiklan 4 kohdan säännöksiä on sovellettava soveltuvin osin.

5. Pyynnön, jota ei ole tehty suoraan kyseiselle valmistajalle, katsotaan täyttävän 8 artiklan 4 kohdan kolmannen virkkeen säännökset, jos se lähetetään valmistajille seuraavien viranomaisten tai henkilöiden välityksellä näiden ennakkoon antamalla suostumuksella:

— yhteisön valmistajien järjestöt, jotka ovat sijoittautuneet yhteisön, kansalliselle, alueelliselle tai paikalliselle tasolle, koskee kaikkia tällaisten jäseninä tai niissä edustettuina olevia valmistajia,

— viljelijät, koskee kaikkia valmistajia, jotka ovat toimittaneet viljelijöille palveluja asiaankuuluvaan korjatun tuotteen valmistamiseksi istutusta varten kuluvana markkinointivuotena tai edeltävinä kolmena markkinointivuotena 3 kohdassa täsmennetystä markkinointivuodesta alkaen.

6. Edellä 5 kohdan säännösten mukaisessa pyynnössä ei edellytetä yksittäisten valmistajien täsmentämistä. Kyseiset valmistajat voivat antaa viljelijöiden järjestöille luvan toimittaa vaadittavat tiedot omistajalle.

10 artikla

Omistajan toimittamat tiedot

1. Asiaankuuluvista tiedoista, jotka omistajan on toimitettava viljelijälle perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan neljännen luetelmakohdan mukaisesti, voidaan tehdä sopimus viljelijän ja kyseisen omistajan välillä.

2. Jos tällaista sopimusta ei ole tehty tai sellaista ei sovelleta, omistajan on viljelijän, jolta omistaja on vaatinut 5 artiklassa tarkoitetun palkkion maksamista, pyynnöstä toimitettava viljelijälle selvitys asiaankuuluvista tiedoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muussa lainsäädännössä tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä esitettyjen tietoa koskevien vaatimusten soveltamista. Seuraavat seikat katsotaan asiaankuuluviksi:

— samalla alueella, jolla viljelijän tila sijaitsee, saman lajikkeen osalta virallisessa varmentamisessa alhaisimpaan luokkaan luokitellun lisäysaineiston luvanvaraisesta tuotannosta perittävä summa, tai

— jos alueella, jolla viljelijän tila sijaitsee, ei ole lainkaan ollut kyseisen lajikkeen lisäysaineiston luvanvaraista tuotantoa, ja jos yhteisössä ei ole yhdenmukaista tasoa kyseiselle summalle, summa, joka tavanomaisesti sisällytetään yllä mainitussa tarkoituksessa hintaan, jolla kyseisen lajikkeen virallisessa varmentamisessa alimmaksi luokaksi luokiteltua lisäysaineistoa myydään kyseisellä alueella sekä alueella, jolla kyseinen lisäysaineisto on tuotettu, perittävä edellä mainittu summa.

11 artikla

Viranomaisten toimittamat tiedot

1. Omistajan viranomaiselle osoittama pyyntö, joka koskee tietoja erityisten lajien tai lajikkeiden aineiston nykyisestä viljelykäytöstä tai tällaisesta käytöstä saaduista tuloksista, on tehtävä kirjallisesti. Pyynnössä omistajan on täsmennettävä nimensä ja osoitteensa sekä lajike tai lajikkeet, joista hän on kiinnostunut saamaan tietoja sekä tarvittavan tiedon luonne. Hänen on myös osoitettava omistusoikeutensa.

2. Viranomaiset voivat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 12 artiklan säännösten soveltamista, kieltäytyä antamasta pyydettyjä tietoja, jos:

— ne eivät liity maataloustuotannon valvontaan, tai

— viranomaisten toiminnassa sovellettavien yleistä harkintavaltaa koskevien yhteisön sääntöjen tai jäsenvaltioiden sääntöjen mukaan tietoja ei saa toimittaa omistajille, tai

— yhteisön lainsäädännön tai jäsenvaltion, jossa tiedot on kerätty, lainsäädännön nojalla viranomaisella on harkintavalta kieltäytyä antamasta tietoja, tai

— pyydettyjä tietoja ei ole tai niitä ei ole enää saatavissa, tai

— tietoja ei saada viranomaisten tehtävien tavanomaisen harjoittamisen yhteydessä, tai

— tietoja saadaan ainoastaan kustannuksia lisäämällä, tai

— tiedot liittyvät erityisesti aineistoon, joka ei liity omistajan lajikkeisiin.

Kyseisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle tavat, joilla ne käyttävät edellä kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua harkintavaltaa.

3. Tietoja toimittaessaan viranomainen ei saa asettaa omistajia eriarvoiseen asemaan. Viranomainen voi toimittaa pyydetyt tiedot omistajalle jäljennöksinä, jotka on otettu omistajan lajikkeiden lisäksi muuta täydentävää tietoa sisältävistä asiakirjoista, sillä edellytyksellä, että varmistetaan, että 12 artiklan mukaisesti suojattavien henkilöiden henkilöllisyys ei ole tunnistettavissa.

4. Jos viranomainen päättää kieltäytyä antamasta pyydettyjä tietoja, on sen ilmoitettava tästä omistajalle kirjallisesti ja ilmoitettava päätöksen perusteena oleva syy.

12 artikla

Henkilötietojen suojaaminen

1. Jokaista henkilöä, joka toimittaa tai vastaanottaa 8, 9, 10 ja 11 artiklan mukaisesti tietoa, koskevat henkilötietojen osalta yhteisön ja kansallisen lainsäädännön määräykset yksilöiden suojasta henkilötietojen käsittelyn ja vapaan liikkuvuuden osalta.

2. Jokainen, joka saa 8, 9, 10 tai 11 artiklaan liittyvää tietoa, ei saa ilman tiedot toimittaneen henkilön ennakkolupaa antaa kyseistä tietoa tiedoksi toiselle tai käyttää sitä muuhun kuin yhteisön kasvinjalostajanoikeuden harjoittamiseen tai perusasetuksen 14 artiklassa säädetyn luvan käyttämiseen.

5 LUKU

MUUT VELVOITTEET

13 artikla

Velvoitteet valmistuksen tapahtuessa viljelijän tilan ulkopuolella

1. Rajoittamatta rajoitusten soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet vahvistaa perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti, lajikkeen, jota koskee yhteisön kasvinjalostajanoikeus, korjattua tuotetta ei saa ilman omistajan ennakkolupaa siirtää tilalta, jolla se on saatu, valmistettavaksi istutusta varten, ellei viljelijä

a) ole toteuttanut aiheellisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että valmistettavaksi tarkoitettu tuote on tunnistettava vielä valmistuksen jälkeen, ja

b) tee selväksi, että korjatun tuotteen istutusta varten tapahtunut valmistus on tapahtunut sellaisen valmistajan toimesta, joka on:

— joko rekisteröity kyseisen jäsenvaltion julkisen edun mukaisesti vahvistetun lainsäädännön mukaan tai on luvannut ilmoittaa viljelijälle toiminnastaan, sikäli kuin on kyse yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien kattamista lajikkeista, jäsenvaltioon sijoittautuneelle toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka viranomainen tai omistajien, viljelijöiden tai valmistajien järjestö on tätä tarkoitusta varten nimennyt tai hyväksynyt, viranomaisen vahvistamassa luettelossa, ja

— luvannut viljelijälle toteuttavansa aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistettavaksi tarkoitettu tuote on tunnistettava vielä valmistuksen jälkeen.

2. Valmistajan luetteloimiseksi 1 kohdassa täsmennetyn mukaisesti jäsenvaltiot voivat esittää pätevyysvaatimuksia, jotka valmistajien on täytettävä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut rekisterit ja luettelot on julkaistava tai saatettava omistajien, viljelijöiden ja valmistajien järjestöjen saataville.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luettelot on laadittava viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1997.

6 LUKU

OMISTAJAN SUORITTAMA VALVONTA

14 artikla

Viljelijöiden valvonta

1. Jotta omistaja voi valvoa perusasetuksen, sellaisena kuin se tässä asetuksessa täsmennetään, 14 artiklan säännösten noudattamista sikäli kuin on kyse viljelijän velvoitteista, viljelijän on omistajan pyynnöstä:

a) todistettava 8 artiklassa tarkoitettuun tietoja koskevaan selvitykseen liittyvät tiedot asiaankuuluvien asiakirjojen kuten laskujen, käytettyjen etikettien tai muiden 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen tarkoituksenmukaisten todisteiden avulla, jotka liittyvät

— omistajan lajikkeen korjatun tuotteen valmistamisesta istutusta varten vastanneeseen kolmanteen henkilöön, tai

— 8 artiklan 2 kohdan e alakohdan tapauksessa omistajan lajikkeen lisäysaineiston toimittamiseen,

tai esittelemällä viljelypaikat tai varastointitilat.

b) mahdollistettava 4 artiklan 3 kohdassa tai 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun todisteen hankinta.

2. Rajoittamatta yhteisön lainsäädännön tai jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamista, viljelijöitä on vaadittava säilyttämään kaikki 1 kohtaan liittyvät asiakirjat tai todisteet vähintään 8 artiklan 3 kohdassa täsmennetyn ajan sillä edellytyksellä, että käytettyjen etikettien tapauksessa 8 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut omistajan toimittamat tiedot sisältävän maininnan toimitettuun lisäysaineistoon kuuluvan etiketin säilyttämisestä.

15 artikla

Valmistajien valvonta

1. Jotta omistaja voi valvoa perusasetuksen, sellaisena kuin se tässä asetuksessa täsmennetään, 14 artiklan säännösten noudattamista sikäli kuin on kyse valmistajan velvoitteista, valmistajan on omistajan pyynnöstä todistettava 9 artiklassa tarkoitettuun tietoja koskevaan selvitykseen liittyvät tiedot asiaankuuluvien asiakirjojen kuten laskujen, aineiston tunnistamiseen liittyvien todisteiden tai muiden 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan toisessa kohdassa tarkoitettujen tarkoituksenmukaisten todisteiden avulla tai valmistetusta aineistosta otettujen näytteiden avulla, jotka liittyvät hänen viljelijöille suorittamaan omistajan lajikkeen korjatun tuotteen valmistukseen istutusta varten, tai esittelemällä valmistus- ja varastointitilat.

2. Rajoittamatta yhteisön lainsäädännön tai jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamista, valmistajia on vaadittava säilyttämään kaikki 1 kohtaan liittyvät asiakirjat tai todisteet vähintään 9 artiklan 3 kohdassa täsmennetyn ajan.

16 artikla

Valvontatapa

1. Omistaja suorittaa valvonnan. Hän voi tehdä aiheellisia järjestelyjä varmistaakseen viljelijöiden ja valmistajien järjestöjen, osuuskuntien tai muiden maatalousyhteisöön kuuluvien järjestöjen avun.

2. Omistajien, viljelijöiden ja valmistajien järjestöjen, jotka ovat sijoittautuneet yhteisöön yhteisön, kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla, välisissä sopimuksissa vahvistettuja valvontamenettelyä koskevia edellytyksiä on käytettävä ohjeellisesti, jos asiaankuuluvien järjestöjen valtuutetut edustajat ovat ilmoittaneet näistä sopimuksista komissiolle kirjallisesti ja jos ne on julkaistu yhteisön kasvilajikeviraston julkaisemassa "Official Gazette" -lehdessä.

7 LUKU

TUOTEVÄÄRENNÖKSET JA SIVIILIOIKEUDELLISET TOIMET

17 artikla

Tuotevääreennökset

Omistaja voi käyttää yhteisön kasvinjalostajanoikeuksiin kuuluvia oikeuksia sellaista henkilöä vastaan, joka laiminlyö jonkin perusasetuksen, sellaisena kuin se tässä asetuksessa täsmennetään, 14 artiklassa tarkoitettuun poikkeukseen liittyvän edellytyksen tai rajoituksen.

18 artikla

Siviilioikeudelliset toimet

1. Omistaja voi oikeudessa vaatia 17 artiklassa tarkoitettua henkilöä täyttämään perusasetuksen, sellaisena kuin se tässä asetuksessa täsmennetään, 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut velvoitteet.

2. Mikäli kyseinen henkilö on toistuvasti ja tahallisesti laiminlyönyt perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan neljännessä luetelmakohdassa mainittua velvoitetta saman omistajan yhden tai useamman lajikkeen osalta, korvausvelvollisuuden, joka koskee omistajalle perusasetuksen 94 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyvitettäviä kaikkia lisävahinkoja, on käsitettävä vähintään kertasumma, joka on laskettu samalla alueella kyseisten kasvilajien suojattujen lajikkeiden lisäysaineiston vastaavan määrän luvanvaraisesta tuotannosta perittävän summan nelinkertaisen keskiarvon perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta suurempien vahinkojen korvaamista.

8 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

19 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 1995.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen